Jenői Napló

2007. július hó — a diósjenői önkormányzati képviselőtestület lapja — VII. évfolyam 7. szám

Jenő-nap 2007.

Közös erővel

Július 14-én tartottuk az immár szép hagyománnyá vált falunapot. A rendezvény szervezéséhez természetesen már hónapokkal korábban hozzá kellett látnunk.

Nem volt könnyű a helyszín megválasztása, hiszen sok ember befogadására alkalmas hely kellett kiszolgálóhelyiségekkel. Arra is gondolnunk kellett, hogy eső, futó zápor esetén gyorsan fedett helyre tudjunk húzódni – ezért választottuk az iskola udvarát. Szerettük volna elérni, hogy senkinek ne kelljen lemaradnia semmiről, minden helyszínről figyelemmel lehessen követni a színpadon zajló műsorokat.

Fontosnak tartottuk, hogy saját falunk napján elsősorban a diósjenőiekre épített programokat mutathassunk be. Ebben talán eltértünk a szokványos falunapok programjaitól – de úgy gondoltuk, a község minden lakóját büszkeség töltheti el, ha ennyi értéket meg tudunk mutatni magunkból.

Sztárvendégként a Bon-bon együttest választottuk abban a reményben, hogy fiatal és kevésbé fiatal vendégeink is élvezni tudják majd népszerű dalaikat.

Igyekeztünk arra is gondolni, hogy minden korosztály találja meg a magának való programokat. A gyermekeket kézműves foglalkozások, agyagozás, arcfestés, légvár, lufit hajtogató kedves bohóc várta. A felnőtteket a civil szervezetek kiállításai, Stihl-bemutató, a RubiCom Zrt. cég, különféle termékbemutatók várták. Esősorban a felnőttek voltak a hallgatói a katolikus templomban megtartott komolyzenei koncertnek, amit *dr. Laczkovszki Győző*, felesége, Edit és kamaraegyüttesük mutatott be. Az éjszakai szabadtéri nosztalgia bálon is sokan mulattak, ahol a kiváló zenét és hangulatot *Varga Gábor* biztosította.

Remélhetőleg minden korosztály élvezte a Vadásztársaság látványos kiállítását, a határőrök kommandós bemutatóját, a kiállított sárkányrepülőket és tűzoltóautót.

A színpadon zajló műsorok közül az általános iskolások műsorszámait, a Kőszirt Néptáncegyüttest, az óvónők táncát, a Dr. Göllesz Viktor Intézet hagyományőrző műsorát, a musical parádét, a Romalehopp és a Fekete Gyöngy együttesek műsorát emelném ki, hiszen mindegyikben településünk lakói szerepeltek. Külön meglepetéssel készült a képviselőtestület is erre az alkalomra, egy western-tánc bemutatásával – nagy sikert aratva.

Hogy ne csak a szellem, hanem a test is jóllakhasson, az iskola ebédlőjében várták finom falatok vendégeinket.

Öröm volt megtapasztalni, milyen sokan segítettek a rendezvény előkészítésében és lebonyolításában. Köszönettel tatozunk mindenkinek, aki bármiben is segített emlékezetessé tenni ezt a napot. A teljesség igénye nélkül: *Vasasné Mártaszéki Judit, Boros Szilárdné, Kovács Lászlóné, dr. Laczkovszki Győző* és *Győzőné*, az általános iskola nevelői, technikai dolgozói és fellépő tanulói, az óvónők tánckara, *Borkó Edit* és tanítványai, Kőszirt Táncegyüttes, Romalehopp és Fekete Gyöngy együttesek, a polgármesteri hivatal dolgozói, Dekoráció.net, *Horváth János, Csorba Szilveszter, Surinné Szabó Krisztina, Poszpisel Gyula, Varga Gábor, Paróczy Csaba, Tóth Ibolya*, a helyi tűzoltók és polgárőrök, a CivilDió képviselői, a rendezvényt köszöntő református lelkész és katolikus plébános urak, a színpadot kölcsönadó *Schmidt Józsefné*, Berkenye polgármesterasszonya és a szállítást végző *Csendes Gábor*.

Természetesen tudjuk, hogy hiba nélkül nincs rendezvény. Ezekből is tanulva látunk majd hozzá jövőre a szervezéshez. Bízunk benne, hogy akik velünk voltak, jól érezték magukat, s jövőre is megtisztelik részvételükkel a falunapot!

A szervezők nevében:

Pátyodi Csilla

Néhány gondolat Jenő-nap után

„Boldog az a nép, amely tud ünnepelni”

Eltűnődve falunk életének elmúlt évtizedekben történt eseményein, talán jelen helyzetünkben

megállapíthatjuk: ha vált vállnak vetve összefogunk mindannyian, s kemény munkával vállaljuk hétköznapjaink reánk nehezedő felelősségét, úgy bízhatunk falunk jövőjében. Egy-egy ünnep is erre ad bíztatást, mint a kilencedik alkalommal megtartott falunap. Sok mindenben gyönyörködhettünk, melyet a megjelent képriportok is bemutatnak. Mindemellett ki kell emelni azokat, akik hozzájárultak falunk hírnevének öregbítéséhez.

Még 1999-ben az akkori képviselőtestület hozott döntést községi kitüntetési díjakról. A Díszpolgári cím mellett a „Diósjenő Szolgálatáért” a legmagasabb helyi kitüntetés, amelyet az élet bármely területén munkáját eredményesen, kiemelkedő színvonalon végző személy, vagy csoport részére lehet adományozni. A jelenlegi képviselőtestület ismét meglátta a kitüntetésnek jelentőségét és döntésük alapján az eddig posztumusz két kitüntetett – *Végh Károly* és *Kuthy Géza* – után az idei kitüntetést *Teszáry Károly* és a Kőszirt Néptáncegyüttes kapta.

Teszáry Károly személyét talán mindenki ismeri a faluban. 1952-ben került Diósjenőre és 30 éven keresztül az Erdészetnél szolgált. Talán így is írhatjuk tevékenységét, hiszen mint erdészetvezető a Börzsöny természeti értékeinek a fenntartása, a falusi emberek évszázadok óta az erdőhöz való kapcsolatának a különböző tevékenységén való átadása volt a hivatása. Magas színvonalú szakmai tevékenységét országos kitüntetések is jelzik (Pro Natura, Szontágh Pál díj, Magyar Köztársaság érdem ezüst fok). Húsz évig szolgálta azt az ügyet is, hogy mint a Börzsöny Tájvédelmi körzet vezetője, őrizze, védje a Börzsöny csodálatos természetvilágát. Mindemellett fővédnöke, szervezője a Drégelyvár felújításának, a várjátékok mai korhű bemutatásának. Nyugdíjas éveiben is segítője a falu közéletének.

Röviden ismertetve gazdag élettevékenységét, Isten áldását kérjük további elképzelésire, munkájára.

Az ünneplők körében örömmel lehetett hallani a véleménynyilvánítást ezen Jenő-napról. Elhangzott, hogy a jeneiek is be tudják mutatni népi hagyományaikat, nem szükséges idegen bemutatókat hívni. Sokaknak tetszett a néptánc együttes, az óvónők és a képviselők táncprogramja.

A megtelt templomi tömeg fejezte ki tetszésnyilvánítását dr. *Laczkovszkiék* komolyzenei hangversenyének.

Többektől általánosan hangzott el a vélemény, hogy az eddigi Jenő-napok közül a legsikerültebb volt. Ezt a résztvevők nagy létszáma is igazolta.

Az egyéni vélemények sem tükrözhetik az ünnepi eseményeket, e rövid cikk sem alkalmas a teljes bemutatásra, de a megmaradt élmények, a sok-sok elkészült felvétel mind annak a bizonyítéka, hogy kevés pénzzel, de nagy összefogással – mint ahogy az elején leírtam – lehet tevékenykedni és lehet ünnepelni, közösen kikapcsolódni ez falu kicsinyeinek, felnőttjeinek idősebbjeinek egyaránt.

Mindenkinek figyelmébe ajánlva Wass Albert szép írását: „Mi csak haladunk előre, s nem irigyeljük, ha munkánk gyümölcsét azok is élvezik, akik nem adtak hozzá segítő kezet… Hiszünk továbbra is abban, hogy önmagunk megismertetésén keresztül eljutunk egyszer odáig, hogy fölépül egy szép napon az igazi boldog Magyarország”… melynek falunk is egy kis részecskéje.

Vsmy

további tudósítások a 4-5. oldalon

Önkormányzati hírek

Beszámoló a képviselőtestület üléséről

A Képviselőtestület 2007. július 3-án 18 órai kezdettel tartotta ülését.

A napirendi pontok előtt *Tóth János* polgármester tartotta meg beszámolóját a két ülés között eltelt időszak eseményeiről:

06. 11-én Balassagyarmaton az Ipoly Euró Régió ülésén vettem részt, ahol többek között sor került az elnökség megválasztására, szóba került az Ipoly hidak építésének kérdése, összesen 11db, amiből kettőnek a megállapodása aláírásra kész, a 2/A folytatásaként megjelölt M2 autópálya vagy autóút kérdése még képlékeny, mivel erős lobbi folyik a Dunántúl részéről is. Továbbá szó esett a Losonc és Ipolyság közötti vasút építéséről, és Drégelypalánkról egy 6 km hosszú vonal megépítéséről Szlovákiába. Szó esett még Ipoly Eu. szabadegyetem létrehozásáról, valamint közös rendezvények megtartásáról.

06. 13-án Kistérségi gyűlésen vettem részt, ahol meghívott vendég volt *Becsó Zsolt* a Nógrád Megyei Közgyűlés elnöke és *Barna János* alelnök úr.
A napirendi pontok a következők voltak: I. Kistérségi járó betegellátó központ építés kérdése. II. Logopédiai szakszolgálat működtetése III. Akadálymentesítési pályázat kérdése a kistérségben
Becsó úr elmondta, hogy sajnos a térségi fejlesztésre rátelepedett a politika, melyen változtatni kell. Pártpolitikai szempontok alapján kerülnek a pénzek kiosztásra.
Októberben megnyílnak az ablakok a pályázatokra, ROP-on keresztül. Négy éves akciókeretben meg kell határoznunk, mit akarunk megvalósítani.
Elméletileg lehetőségek előtt áll a megye.

06. 20-án Tanévzáró értekezleten vettem részt az iskolában. Igazgató úr mérleget vont az elmúl tanévről, a tanárok munkájáról, majd egy közös ebéden kötetlen beszélgetés keretében a váci Boronkai iskola igazgatójával ismerkedtem meg, aki elemezte közös együttműködés lehetőségét a Diósjenői Általános Iskolával.

06. 22-én Vasúttal kapcsolatos érdekegyeztetésen vettem rész a Parlamentben, ahol a téma a vasutak megőrzésének lehetősége volt.

06. 25-én *Dr. Kovács Lászlóval* jártuk be községünket a katasztrófavédelem szempontjából fontos pontokat feltérképezve.

06. 26-án Romhányban a gyepmesteri szolgálat kistérségen belül történő megoldásáról tárgyaltunk a váci kutyamenhely vezetőjével.

06. 29-én A Kámoralja erdőbirtokosság gyűlésén vettem részt, ahol *Bőgér József* elnök úr beszámolt az erdőbirtokosság múltjáról, jövőbeni elképzeléseiről és az elért eredményekről.

Első napirendi pontként a Nyugat-Nógrád Gyermekjóléti Társulási Tanács (melynek Diósjenő is tagja) kérelme került megvitatásra. A Nyugat-Nógrád Gyermekjóléti Társulási Tanács meg kívánja vásárolni a Nagyoroszi Bölcsőde épületét. A vételárat a Társulás részletekben akarja kifizetni, a társult önkormányzatoktól plusz hozzájárulást nem kér. Az épület a rászoruló gyermekek, illetve családok elhelyezésének célját szolgálná. Mivel már két testületi ülésen is megválaszolatlan kérdések merültek fel és így a testület döntésképtelen helyzetbe került, az ülésre, meghívtuk *Hornyák Endre* Nagyoroszi község polgármesterét, aki részletes felvilágosítást adott a kérdésben. A kérdések megválaszolása, megvitatása után úgy döntött a képviselőtestület, hogy az épület megvásárlását támogatja, azzal, hogy anyagi hozzájárulást a vásárláshoz, felújításhoz és fenntartáshoz nem áll módjában biztosítani.

Második napirendi pont az Észak-kelet Pest és Nógrád Megyei Regionális Hulladékgazdálkodási és Környezetvédelmi Önkormányzati Társulás módosított Társulási megállapodásának és SZMSZ-ének elfogadása volt.

Egyebek napirendi pont alatt a következőkről született döntés:

– A képviselőtestület elfogadta Diósjenő Sportegyesületének kérését és támogatja az ifjúsági csapat felállítására.
– A Helyi Építési Szabályzatban az üdülőterületek legnagyobb beépítési százalékát 15%-ról 20%-ra módosította a testület.
– Továbbiakban Önkormányzati tulajdonú mezőgazdasági művelési ágú földterületek eladási árával, a közterületi árusítással foglalkozott a képviselőtestület, valamint *Pátyodi Csilla* képviselőasszony számolt be a Jenő-napi előkészületekről.
– Diósjenő Község Önkormányzatának Képviselőtestülete határozatot hozott arról, hogy Diósjenő község Önkormányzata belép a Magyar Önkormányzatok Szövetségébe.

Következő képviselőtestületi ülés időpontja: 2007. július 31-én 18 óra, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Ünnepeljünk együtt!

Több okból is egyik legszebb nemzeti ünnepünk augusztus 20-a.

Arra készülünk, hogy ez alkalommal is együtt legyen a falu lakossága. Ökumenikus istentisztelettel, az új kenyér megáldásával, műsorral készülünk az ünnepre.

A pontos helyszínt és időpontot plakátokon, hangosbemondón, illetve honlapunkon tudatjuk majd Önökkel.

Ha tehetik, tegyék szabaddá délutánjukat ezen a napon, hogy együtt ünnepelhessünk!

Szeretettel vár mindenkit Diósjenő község Képviselőtestülete!

Pátyodi Csilla

Virágos Diósjenőért

pályázat nyertesei

– József A. u. 54. sz. – *Laki Sándorné*
– Kossuth L. út 82. sz. – *Csonkáné K. E.*
– Börzsönyi u. 104. sz. – *Tuskó Erika*
– Börzsönyi u. 98. sz. – *Horváth Miklós*
– Dózsa Gy. út 101. sz. – *Csurja József*
– Ifjúság u. 16. sz. – *Bircsák Istvánné*
– Kossuth L. út 40/2. sz. – *Szarvas József*
– Tópart u. 45. sz. – *Márton Sándor*
– Üdülő sor 2. sz. – *Bende Lászlóné*
– Üdülő sor 4119. hrsz. – *Lazányi István*

A nyerteseknek a Jenő-napon adta át az 5-5 ezer Ft értékű virágvásárlási utalványt *Tóth János* polgármester.

Mi is gratulálunk mindenkinek, aki virágosítással igyekezett szebbé tenni Diósjenőt!

A Pannon GSM informatikusai Diósjenőn

A Pannon GSM harmincfős informatikus gárdája, július 20-án csapatépítő tréning keretében önkéntes munkával segített a diósjenői Óvodának. A mobilszolgáltató dolgozói a csoporttermek festését, mázolását és az udvari játékok felújítását végezték el.

A munkákhoz szükséges anyagokat is ők biztosították.

Köszönjük a segítő munkájukat!

A sérült embernek is joga van az emberhez méltó létformához

Azt minden Diósjenőre érkező ember már az első pillanatban megtapasztalhatja, hogy a Börzsöny lábához simuló település környezete gyönyörű. S ha ez a megállapítás igaz a falu egészére, még igazabb a már-már az erdőben megbúvó dr. Göllesz Viktor Rehabilitációs Intézetre.

A főépület 1906-ban épült egykori földesúri kastély – ma is sok tekintetben őrzi egykori szépségét. Építtetője, egykori tulajdonosa – *Sváb Sándorné* báró *Herzog Irén*.

Közel fél évszázada, 1957-ben nyert benne elhelyezést egy szociális otthon, s ma is ezt a célt szolgálja. Értelmi sérült emberek élnek itt.

Napsugár nevű irodalmi színpadunkat 2003-ban hoztuk létre. A napsugár az, amire minden embernek szüksége van, a nap minden emberre egyenlően szórja éltető sugarait. Tíz fővel indítottuk, és jelenleg is ugyanaz a tíz fő a tagja szakkörünknek. *Boross Mária, Oláh Tünde, Majnek Zsuzsa, Pintér Elvira, Bogdán Zsuzsa, Nagy Mária, Bossányi Ferenc, Boda László, Barcs Zoltán* és *Pálfi Sándor* – a csodálatos hangú énekesünk. Kollégám *Gere István* a citerásunk.

2004-ben Szolnokon az Országos Kulturális Fesztiválon, a Diósjenői Lakodalmast adtuk elő. *Végh József* Diósjenő helytörténeti versei, valamint *Miklós Sándor* és *Géczi András* versei alkották a műsort, népdalok és táncok kíséretében.

Lakóink nagy sikerrel szerepeltek, ami a szakmai értékelésben így jelent meg: *„Diósjenő először a színjátszóit nyerte meg népi játékához, majd a publikumot is. Lakodalmasuk dramaturgiájában, kiállításában, térhasználatában, és előadásában is nagyszerű volt!”*

2005-ben Szegények lakomája címmel Egerben ismételten hatalmas sikert aratott a kis csapatunk. 2006-ban Falusi esték darabunkkal Szegeden léptünk fel az országos fesztiválon. A szakmai értékelés, ami újságban is megjelent, a következő volt: *„A diósjenőiek évek óta hallatják hangjukat. Végiggondolt, feszes ritmusú népi játékuk igazi színfoltja az országos fesztiválnak. Nagy szükségünk van rá valamennyiünknek!”*

Úgy gondolom, a szakmai értékelések magukért beszélnek…!

S végül 2007-ben Győrben, Húsvéti népszokás Diósjenőn – címmel mutatkoztunk be.

Az írásos értékelés még nem jelent meg, de a szóbeli zsűri elnöke (*Fehér István* színművész) dicséretét megkaptuk, kiemelt műsorként kezelve. Mi vagyunk az országos rendezvényeken az egyetlen csoport, akik a palóc néphagyományra épülő darabot adunk elő minden évben. Lakóink kiállása, szókincse, kifejezőkészsége, szereplése látványosan fejlődik évről évre, ami ezeknél az embereknél hatalmas dolgot jelent. Az országos rendezvényeken kívül még sok más helyen is szerepeltünk, de a Jenő Nap jelenti talán a legnagyobb megmérettetést, ahol a sokszor ismerős megnézi a műsorunkat. Nagy örömmel és izgalommal szerepelnek lakóink. Köszönjük a meghívást! Arra törekszem, hogy sikerélményhez juttassam Őket a feladatok elvégzésénél, arra hogy figyeljenek társaikra, segítsék egymást a szereplésben. Az irodalmi csoporthoz tartozás, közös feladatok, feladatvégzés, a jókedv, a jó hangulat az alapja közös tevékenységünknek!

Dr. Göncz Árpádné szavaival fejezem be mondanivalómat: *„Az egészségesek csak nyerhetnek, ha segítik a fogyatékosokat; egyszerűen azért, mert az Ő érzelmi visszajelzéseik gátlástalanabbak, tökéletesebbek és romlatlanabbak a mieinknél…”*

Köszönöm, hogy szót kaphattam az újságban!

Borkó Edit
gyógypedagógus

Református napközis tábor

„Isten szeretete olyan csodálatos…” – mondja egy kedves egyszerű gyermekének, és valóban ezt tapasztalhattuk meg mindannyian, akik akár szervezőként, segítőként, akár résztvevőként jelen voltunk a gyerekhéten.

Hetekkel a tábor kezdete előtt egy kis szervező csoport munkálkodott azon, hogy minden gördülékenyen, szép rendben történjen a tábor ideje alatt. Azonban tudtuk, hogy hiába a pontos tervezés, az alapos előkészítés, ha Urunk áldása nem nyugszik a munkánkon, akkor hiábavaló minden erőfeszítés. Sokszor aggodalom volt bennünk, hogy lesz-e jó idő, lesz-e elég érdeklődő gyermek, megfelelőek lesznek-e az alkalmak, a kézműves foglakozások? Utólag visszatekintve hálás szívvel mondhatjuk, hogy Isten különös gondot viselt rólunk mindenféle tekintetben.

Minden nap reggeli után, egy rövid áhítattal, vidám énekléssel kezdtük el a foglalkozásokat, majd pedig korosztályok szerint három csoportban ismerkedtünk meg *Péter* apostol életével, és napról napra megállapíthattuk, hogy mennyi a hasonlóság köztünk és az olykor hitetlenkedő, aggodalmaskodó, olykor feleslegesen fogadkozó tanítvány között. Tanulságokat vonhattunk le az elhangzottakból, és ezeket ki-ki kamatoztathatja majd a hétköznapokban. Ebéd után, melyet gyülekezetünk asszonyai készítettek nagy odaadással, a játék, a kézművesség ideje következett. Akinek sportolni volt kedve, az focizhatott, röplabdázhatott, tollaslabdázhatott vagy íjászkodhatott a parókiakertben kialakított pályákon, aki pedig nyugalmasabb foglalatosságra vágyott, az megismerkedhetett a gyöngyfűzés, a fakanálbáb, a bőrkarkötő, a papír virág, méhecske készítés, az agyagozás és a fafaragás rejtelmeivel. A szebbnél szebb alkotásokat kiállítottuk, hogy a felnőttek is gyönyörködhessenek bennük. Uzsonna után szintén a templomban gyülekeztünk össze, hogy átismételjük a napközben elhangzottakat, és a *Péter* apostol életével kapcsolatban feltett kérdésekre adott jó válaszokért a gyermekek értékes talentumokat kaphattak. A talentumgyűjtés mindenkit lázba hozott, hiszen a családi délután keretében a gyerekek ezeket beválthatták kedves emléktárgyakra. A szerdai nap más volt, mint a többi, ekkor ugyanis túráztunk egyet, megnéztük Drégely várát és számháborúztunk az ismeretlen vidéken.

A családi délután tulajdonképpen a gyerekhét záró alkalma volt, melyre szombaton került sor. Itt szülők és gyermekek, gyülekezetünk apraja és nagyja egy kicsit kötetlenebbül lehetett együtt a templomban és a bográcsozás során egyaránt. Rövid áhítat után *Böjtös Attila*, evangélikus lelkész és felesége, *Böjtösné Fűke Veronika* bizonyságtételére került sor, majd pedig *Martonné Csurja Márta* éneklését és *Lengyelné Zsoldos Emőke* hárfakíséretét hallgathattuk meg nagy örömünkre. Ezután a parókia udvaron mindenki kedvére beszélgethetett, a gyerekek pónilovagolhattak, és mindannyian jóllakhattunk a *Lengyel László* által készített palóclevesből.

Személyesen engem a hálaadás érzése tölt el, hiszen Isten nagy dolgokat cselekedett mind az időjárás, mind a résztvevők száma (63 gyermek), mind a jó hangulat tekintetében, és ezért egyedül övé a dicsőség. Remélem, akik idén jelen voltak, jövőre is eljönnek majd, akik pedig ezen a nyáron otthon maradtak, a következő évben részesei lesznek ennek az alkalomnak, hogy együtt játszhassunk, örülhessünk és dicsérhessük a mi Teremtő Istenünket!

Gottfriedné Madai Éva
református lelkész

Jenő-nap 2007.

Őszintén a Jenő-napról

Nagyon meleg volt. Akkor azt gondoltuk, az év legmelegebb napját éljük meg. Most már tudjuk, magasabb értéket is mutathat hőmérőnk higanyszála, hiszen a következő hét időjárása Magyarország területére hőségriadó elrendelését tette szükségessé. Tíz felállított sátor és a kiállított sárkányrepülők árnyéka is kevésnek bizonyult a rekkenő hőséggel szemben. Földünk globális felmelegedése nagyobb felkészülést igényel az elkövetkező években, az égető napsugárzástól jobban kell óvni a jelenlévőket. Mivel *Jenő* névnap 2008-ban is júliusra esik, a színpad és nézőtér fölött több sátorra és más árnyékvető alkalmatosságra lesz szükség.

Ezen a helyszínen több olyan feltételt kellett az esemény lebonyolításához megteremteni, amelyekkel a korábbi helyszínek már alapból rendelkeztek. Megérte vállalni a plusz feladatot. Ilyen méretű színpadon utoljára a művelődési házban léphettek fel szereplők. A cserepes virágokkal és az ősöknek tisztelgő háttérmolinóval díszített, Berkenyéről kölcsönkapott mobil színpad jól töltötte be szerepét. Talán nem ártana, ha egy ilyen nagy település, mint Diósjenő saját színpaddal is büszkélkedhetne. A nagy tágas tér lehetővé tette az események egyidejűségét, a nézőknek nem kellett végigülni az igen csak hosszúra sikerült, de látványos, egész délutánt betöltő műsort, ha kedvük támadt sörözhettek, vagy részt vehettek más foglalkozásokon anélkül, hogy lemaradt volna valamelyik előadásról.

A kiállított vadásztrófeák szépsége és nagy száma kiemelkedő élményben részesített bennünket, megmutatta, hogy a Diósjenőt körülölelő természet milyen csodákat rejteget magában.

Láthattuk, hogy a vadászat komoly, férfias foglalatosság, de mi emberek kicsit álszentek vagyunk. Szeretjük a finomat és szépet, csak arról ne tudjunk, mi áron került az asztalunkra. A vetített filmeken látott erőszak, mely a vadak életének kioltását mutatta be, sokkolóan hatott gyerekre és néhány gyengébb lelkű felnőttre. Szívesebben néztük volna a tornaterem hűvösében *Homoki Nagy István*, vagy más filmrendezők csodálatos és világhírű természetfilmjeit.

Égi felhő nem, de az emberi butaság és közöny mégis beárnyékolta Diósjenő fölött az égboltot. Sajnos a helyszín közelében akadt olyan lakos, aki a tűzgyújtási tilalom ellenére képes volt befüstölni a fellépők és látogatók orra alá. Jó érzésű, a rendet is tisztelő ember ilyet nem tesz, nem rontja el mások szórakozását. Nem ártana határozottabban fellépni a közösségi érdekek megsértőivel szemben.

A jelenkori törvénykezés igen szigorúan bánik *(véleményem szerint olykor túlzottan)* a dohányzókkal. Nem tudom, szabadtéri rendezvényen milyen előírások vonatkoznak rájuk, de azt tudom, hogy korlátok nélkül is illik betartani néhány szabályt. Csak a véletlenen múlott, hogy egy eldobott csikk nem lobbantotta lángra a gyep elszáradt fűszálait. Bár a tűzoltók készenlétben álltak, tűzeset miatt félbeszakítani az ünnepséget kár lett volna. Szomorú tanulság, hogy az emberek egy része felelőtlen, tetteik következményeire nem gondolnak. Kijelölt dohányzóhelylyel, kihelyezett hamutartókkal talán rávezethetők a helyes magatartásra. Jövőre erre is gondoljanak a szervezők!

Összességében elégedettek lehetünk. Tudom, ha a fent sorolt hiányosságokból mindannyian tanulunk, a „kátyúkat” betömjük, akkor is marad még tennivaló. Mégis remélem, hogy az esemény sikerén felbuzdulva további, a nézők örömét szolgáló, jól szervezett programmal állnak elő a szervezők!

Volt, aki Jenő-napon se bírta ki füstölés nélkül...

Képek a Jenő-napról

Tóth János polgármester beszéde - a Dr. Göllesz Viktor Rehabilitációs Intézet hagyományőrző műsora - a 2. osztályosok vidám táncos műsora - a Vadásztársaság kiállítása

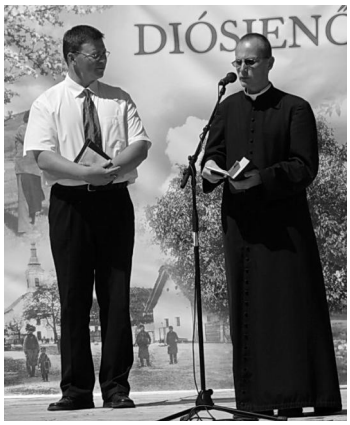

Gottfried Richárd református lelkész és Győry Csaba katolikus plébános - a Zeneiskolások előadása - a Képviselőtestület meglepetése - az óvónők tánccsoportja - arcfestés - lufit hajtogató bohóc - kézműves foglalkozás - a 7. osztályosok műsora - a Romalehopp tánccsoport ifjú táncosai - a Kőszirt Néptáncegyüttes előadása

10 éve alakult és működik a Kámoralja Erdőbirtokossági Társulat

Tisztelt Jenői Polgárok!

Engedjék meg, hogy röviden bemutassuk a fenti birtokosság 10 éves történetét.

A Kámor hegy alatti erdőrészben 113 hektár erdő került magántulajdonba a Tsz megszűnésével. Tulajdonosok létszáma 41 fő volt. Közölték a tulajdonosokkal, hogy ezt az erdőt, csak közös műveléssel lehet művelni, és gazdálkodni. így előkészülés után 1997. június 21-én megalakult a társulat és a Kámoralja nevet adva ezt elfogadtuk. Megalakult a vezetőség, elkezdődött a munka.

Az eltelt 10 évről ha egy mondatban kellene értékelést adnom, annyit mondhatnák, hogy egységben, a munka örömével telt el.

Első és legfontosabb feladat volt megteremteni az egységet, a tulajdon gondozása ápolása, megőrzése. Szakemberek támogatását kerestük, és megtaláltuk. Terveket kellett készíteni, meg kellett tanulni, hogy az erdőben csak engedély alapján történhet minden munka. Ezeket a hatóságokkal egyeztetve, jóváhagyatva, elkezdtük a gazdálkodást. Erdőink egy része igen elhanyagolt állapotban volt, az első évben ezeket a tagság közreműködésével rendbe raktuk. Második évben már az üzemterv szerinti gazdálkodást végeztük, ápoltuk az erdőt, és termeltünk. Ettől az évtől már gazdálkodásunk eredményes volt. Komolyan vettük a reánk bízott erdő jövőjét, így a következő évben 5 hektáron ültettünk tölgycsemetét a kivágott erdő pótlására.

2001. évben gazdaságilag megerősödve, a tagság jóváhagyásával vásároltunk 27,6 hektár erdőt, mely közvetlen szomszédságunkban volt. Így tulajdonunk 140 hektárra módosult. 2002. évben társulatunk megvásárolta a terményraktárt, azzal a céllal, hogy társulatunknak legyen irodája, telephelye.

A fenti beruházásokat a tagság jóváhagyta, támogatta, melyet előtte véleményezett. Gazdálkodásunk célja, hogy eredményesen, hosszútávon tudjuk a társulat vagyonát működtetni, gyarapítani. Gazdálkodásunk folyamatosan, évről évre eredményes volt, betartva minden felügyelő által előírt ápolási munkákat, így erdőink jól ápoltak, erről a felügyelő is igen jó véleménnyel van. Arra törekszünk, hogy az unokáink megemlegessenek, ezért – mint ahogy mi is minden esetben ezt tesszük – azok emlékére, akik ezt az erdőt 80-90 évvel ezelőtt ápolták, nevelték, hogy mi most gyönyörködhessünk benne. Amit nagyon jónak értékelek, hogy nem csak egy gazdálkodó egység alakult 1997. évben, hanem egy közösség is, amely azóta egységben összetartozónak érezheti magát. Hagyománnyá vált minden évben a Kámoraljai nap megrendezése, melyen a tagságon kívül a családtagok, meghívott vendégek is részt vesznek az erdőnk legszebb részén Lehetőségeink szerint támogatjuk az egyházakat, valamint a Tűzoltó Egyesületet.

Nagy erénye a társulatnak, hogy megtartotta, és őrzi egységét, és nagyon fontos, hogy ez a jövőben is így legyen. Az eltelt 10 évben természetesen ezenkívül még sok minden történt, így ennek a sok történésnek megemlékezésére, megünneplésére jöttünk össze 2007. június 29-én, melyen jelen volt a tagság. Ünnepségünket megtisztelte jelenlétével *Tóth János* polgármester úr, *Szalay Antal* alpolgármester, *Kabai Lajos* tűzoltóparancsnok, *Pergel István* a Vadásztársaság elnöke, és mindazok, akik az elmúlt 10 évben a tagsággal együtt tevékenyen részt vettek a társulat munkájában.

Az ünnepség során értékeltük az elmúlt 10 év tevékenységét. Megköszöntük azok munkáját, szerény jutalmakat adtunk azoknak, akik önzetlenül dolgoztak, és nagyban hozzájárultak a társulat fejlődéséhez. Megemlékeztünk azon volt társainkról, akik már nem ünnepelhették velünk e szép napot.

Köszönjük polgármester úr elismerő szavait, köszönjük kedves vendégeinknek, hogy együtt ünnepeltek velünk.

Bízunk abban, hogy a következő 10 évben is hasonló eredmények születnek, és majd 2017-ben is emelt fejjel sok szépről tudunk beszámolni, addig is Tagság összefogásával, egy akarattal őrizzük, ápoljuk erdőinket, mert boldog ember az, aki fát ültet.

Tagságunk nevében nagy szeretettel

Bőgér József elnök.

Diósjenői tájkép tűzgyújtási tilalom idején

Újból bebizonyosodott: az emberi felelőtlenség határtalan. Hatalmas szélben, a tűzgyújtási tilalomra, a helyi önkormányzati rendeletre, a közúti közlekedés szabályaira, a levegő tisztaságvédelmi előírásokra fittyet hányva – egyenlőre – ismeretlen tettes többórás munkát adott a váci, a rétsági és a diósjenői tűzoltóknak.

Akinek nem volt türelme korábbi számunkban elolvasni az idevonatkozó rendeletet, a lényeg néhány gondolatban:

Május 1-je és október 1-je közötti időszakban tilos a kerti hulladék és avar elégetése. Ebben az időszakban csak a komposztálás – vagy szikkasztás, szárítás – megengedett.

Önkéntes tűzoltóink nehéz körülmények mellett, társadalmi munkában, olykor életük veszélyeztetése árán végzik feladatukat.

Tisztelt Olvasó!

Talán Ön is tudná támogatni a jelenleg nehéz anyagi körülmények között dolgozó, jövőre 120 éves Diósjenői Önkéntes Tűzoltó egyesület áldozatos munkáját?

szerkesztő

Ministráns tábor 2007. - Bernecebaráti

Hétfőn indultunk a táborba a diósjenői katolikus plébániáról. A ministráns táborjúnius 25-től 29-ig tartott.

A táborozáson részt vettek a nógrádiak, a berkenyeiek és a diósjenőiek. Miután odaértünk, mindenki kicsomagolt, és a fiúk felállították a sátrakat.

A csoporton belül három családot alkottunk. Sorsolással dőlt el, hogy ki melyik csoportba tartozik. A három család ifi-vezetői, „apa-anya”: *Altsách József, Hajdú Barbara; Varga Tamás, Kriskó Anett, Varga Zoltán* és *Fritz Dóra*. Ezzel a családba tartozással azt akartuk kifejezni, hogy itt is egy családba tartozunk.

Vetélkedésekkel, sporttal, énekléssel, közös imádságokkal tettük tartalmassá ott töltött napjainkat. Minden család külön-külön fedezte fel Bernecebaráti érdekességeit. Például ott található *Sisa Pista* korcsmája, emlékműve és sírja is.

Egy élményteli túrát is rendeztünk, amin állomások voltak. Minden állomásnál más-más feladatot kellett megoldani. Pl.: keresztet készíteni, édességeket különválogatni, olyan figurát kellett csinálni, aminek három keze és öt lába van a földön, végül papírangyalkákat kellett megkeresnünk az erdőben.

Mindenki nagyon élvezte a túrát, a játékokat és az egész tábort. Nagyon jó volt Bernecebarátiban!

Velki Mária

Utolsó üzenet *Csókásné Mikita Ildikóhoz*

Mindannyiunkat megdöbbentett a tragédia híre.

Nyár elején alig vártad, hogy kipihenhesd a tanév fáradalmait, közben már tervezgetted a következő csoport feladatait. Az évzárón a gyermekektől így búcsúztál: *„Vigyázzatok magatokra a nyáron, találkozunk szeptemberben!”* Akármerre nézünk az óvodában, kezeid nyomát látjuk és rád emlékezünk. Az itt eltöltött 35 év alatt sok gyermeket indítottál el az iskolába, tanítottad őket a szépre-jóra. Nem feledjük a jó hangulatú, beszélgetős szülői értekezleteket, amelyeken a szülőket arra intetted, hogy álljanak a gyermekeik mellett és segítsék őket.

Az együtt töltött 15 év emléke kitörölhetetlenül, mindig bennem él. A közös kirándulások emlékét őrzi egy-egy fénykép, melyen a gyermekekkel együtt vidáman nevetsz. Szépen csengő hangodra sokáig emlékezni fogunk.

Szeretettel emlékeztél már felnőtté vált óvodásaidra, figyelemmel kísérted, ki mivé lett.

A közösségi munkából is kivetted a részed. Hosszú évek óta vezetted a munkaközösségi foglalkozásokat. A közös munkánk során kiépített úton haladunk majd tovább. A gyermekek között végzett munkád mindig példa volt számunkra. A hozzád fordulóknak szívesen segítettél, tanácsokat adtál, akkor is, ha éppen fáradt voltál. Gyakran megkértünk, hogy gyöngybetűiddel írj helyettünk…

Szeptemberben szomorúan kezdjük a tanévet, mert hiányodat sokáig érezni fogjuk. Te a szívünkben maradsz, emlékedet örökre megőrizzük.

közvetlen munkatársaid
Martonné Csurja Márta
és ***Bőgér Lászlóné***

Búcsúzik Tőled az Óvoda és az Önkormányzat valamennyi dolgozója, a Jenői Napló szerkesztősége.

Nyugodj békében!

Barangoló III.

Az éles hegygerincekből, meredekfalú mély völgyekből álló „csupacsúcs” Börzsöny tájképi szépségét a szemet legjobban megragadó másik nagy elem – a víz – jelenléte még tovább színesíti.

Egyetlen magyar hegység képének kiformálásában sincs olyan szerepe a víznek, mint a Börzsönynél.

A hegységet három oldalról is folyó határolja el élesen a szomszéd területekről.

Délen a méltóságteljes, csendes nyugalmú Duna kanyarja öleli úgy, mintha az egész hegységet egy könyökben meghajlított óriási kar tartaná.

A földtörténeti igazság kedvéért el kell mondani, hogy ez az idilli barátság nem régi keletű… A Börzsöny már évmilliók óta itt terpeszkedett a tájon, amikor a Duna – úgy 4 millió éve – nagyjából a jelenlegi ponton belépett hazánk területére. S ráadásul kezdetben egész más folyásirányban – úgy a Balaton mai vonalában futva a Börzsönynél csaknem kétszázmillió évvel idősebb Mecsek hegységet nyugatról megkerülve folyt a befogadó déli tengerek valamelyik öble felé.

Földtörténeti mércével mérve rövidesen innét is más irányba kényszerült. A Kis-alföld és a Dunántúl vulkáni erők miatti fokozatos felemelkedése egyre inkább a Börzsöny felé sodorta. Persze addig „sok víz lefolyt a Dunán”, s csupán bő egymillió éve jutott el vidékünkre. Addigra viszont itt is akadályba ütközött., a Börzsönyi Szent-Mihály hegy és a Visegrádi Prédikáló szék hegycsúcsok közötti – szintén lassan emelkedő nyereg állta útját.

Továbbhaladása érdekében tehát itt is óriási munkát kellett végeznie.

A víz gigászi erejének párját ritkító példája az Ősfolyam küzdelme a kemény vulkáni kőzettel. Áradó víztömege, a magával sodort törmelék segítségével addig ráspolyozza, vési, csiszolja az útját álló nyerget, míg lassan elbontja, szabaddá teszi maga előtt az utat. A folyó elindul mai folyásirányába, a lemorzsolt törmelékből felépíti maga előtt a Szentendrei szigetet, s az immár csaknem km széles sziklamedrében egész a Vaskapuig akadálytalanul hömpölyög tovább…

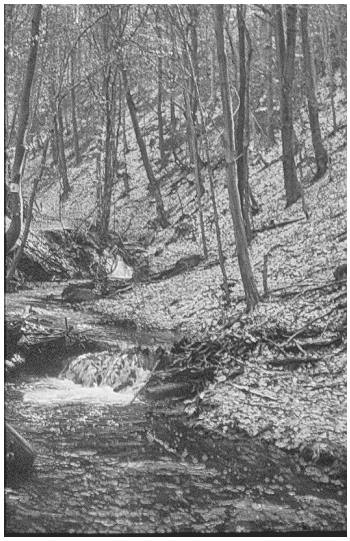

A Börzsöny déli előhegyei az Ördög hegy, Rigó- hegy, Szent Mihály hegy itt lógatják be lábukat előttünk a Dunába. Meztelen andezit sziklaszirtjeik tükörképe ma már megbékélten reszket a méltóságteljesen vonuló folyam árjában.

A víz óriási munkája során létrejött, kialakított, s a folyó 400 méterrel magasabb hegyek közé szorított kettős kanyarulata Hazánk egyértelműen legszebb, de egész Európa egyik leglátványosabb tájképe.

Aki igazán látni akarja, látni e csodát, az Kismarostól Nagymaros felé haladva térjen be a Kóspallagra vezető útra, majd onnét is leágazva Törökmezőn keresztül menjen el egész a Nagymaros feletti ún. Kövesmezőig. Innét rövid - igaz felfelé menő - gyalogltúra után körültekinthet a Hegyeshegy csúcsán álló szép kivitelű „Encián” ” kilátóról. Ritkán lát ilyet az ember életében…

A Szobi torkolattól kezdődően a hegység nyugati és északi oldalát (egyben ott az országhatárt is jelentve) a kamaszként rakoncátlankodó kis folyó, az Ipoly határolja. Pedig korát tekintve az Ipoly már korántsem tekinthető kamasznak. Az Ős-Ipoly már sok millió évvel a Duna térségbeni megjelenése előtt gyűjtögette a Kárpátok és az Északi-középhegység vulkáni övezete közötti vizeket. Csak akkor még – a Duna hiányában – maga vezette le azokat az alacsonyabb térszintű Alföld irányába.

A Szlovákiában eredő, meglehetősen magasból induló folyócska alsó szakaszán igen lecsendesedik (esése itt km-enként alig haladja meg a 20 cm-t), miközben a Börzsönyből befutó patakok (Kemence patak, Börzsöny patak, Damásdi patak) által beszállított nagymennyiségű, meglehetősen durva összetételű hordalékot kell elterítgetnie, továbbszállítania – épp a fentiek miatt - folyton változó medrében. Régi katonai felmérések szerint valamikor a folyómeder 20 évenként – oldalirányban – akár több száz métert is elvándorolt.

A 60-as évektől kezdődően merőben megváltozott e helyzet. Az ember szembefordulva a természet már évezredek óta kialakult, jól működő rendszerével – telhetetlenségében, önzésében, rövid látókörében megirigyelte a folyó szabadságát, s a „szabályozás” címszava alatt kanyarjait átvágva,egyenes szakaszokból álló jellegtelen csatornává silányította azt. Persze a folyócska nem felejt és igyekszik törleszteni az őt ért sérelmeket. Víztömegének esetenkénti gyors változása kapcsán ki - kilép ráerőltetett szűkre szabott medréből, s az embert szüntelenül gátak építésére, erősítésére készteti.

Végtére igaza van. Miért felejtjük el, hogy a folyó nem egyenlő a mederrel. Ahhoz szabad játékot is lehetővé tevő öntésterület is tartozik.

Ha az Ipoly valamikori képére, vagyunk kíváncsiak, - keressük fel a folyó Parassapuszta és Ipolyvece közötti 10-12 km hosszúságú, gyakorlatilag érintetlenül hagyott szakaszát, az igazi Ipolyt, ahol tavasszal, ősszel száz hektárnál is nagyobb kiöntött víztükrökben gyönyörködhetünk, míg csapadékmentes időben szinte önmagába visszatérő kanyarokból, holtágakból, tocsogó égerligetekből, dúsfüvű virágos rétekből, madárdaltól zengő, békáktól harsogó igazi vadvíz-országot láthatunk.

A Börzsöny vizeit érintő sétánk során ez ideig csak a hegység peremterületén jártunk.

A hegységben érdemi nagyságú felszíni állóvizek nincsenek. (A Jenői tó – eredetét tekintve - természetesnek mondható, de kívül esik az általunk vizsgált területen).

Ugyanakkor a szurdokszerű mély völgyek szinte mindegyikének alján erek, csermelyek, patakok folynak, s ezek, illetve az ezeket tápláló források nagy száma (csaknem 350 forrást tartunk nyilván) egyértelműen különlegességet jelentenek, érdeklődést érdemelnek.

A Börzsönyi patakok általában rövidek és gyors lefutásúak. Ősszel, tavasszal, vagy nagy eső esetén hatalmasan megduzzadnak, rohanó vizük mázsás köveket is görgető erejűvé válnak. Az év szárazabb időszakában (sajnos ez egyre gyakoribb) a gyengébb vízerek legtöbbször kiszáradnak, s medrüket csak durva kavicságyuk jelzi, meg a szétdobált sziklagörgetegek, lecsiszolt andezit rögök és vad kőfolyások.

S éppen ez a vad rendszertelenség gyönyörű…

Sajnos – bár a Börzsöny e szempontból is gazdagabb szomszédjainál – az utóbbi évtizedekben a vízfolyások élővilága egyre inkább csökken.

Mindezek mellett a völgyek alján zúgó, vagy csak halkan surranó patakok puszta látványa is felbecsülhetetlen érték. Testi fáradtság, vagy lelki gond ellen nincs az a patikában kapható gyógyszer, nincs az az orvos, vagy pszichiáter aki felérne egy csacsogva csörgedező patak partján töltött félórával, egy kövek közt surranó, köveken átbukó, habfodrot vető, szivárvány színeit felvillantó vízfolyás nyugtató hatásánál.

Végezetül kedvenceimről a forrásokról…

A hegységben hőforrások, ásványvizek nincsenek. Különlegességként talán a már 1820-ban is leírt - a XIX. században kezdetleges gyógyfürdőként használt, falunkban közkedvelt Zsibaki forrást említhetem meg, melynek kifolyáskörnyékét a víz átlagosnál lényegesen magasabb vastartalma színezi vörösre.

Az átlagosnál melegebb hőfokú forrás van Perőcsényben, ill. a Zebegényhez tartozó Malomvölgyben. Ez utóbbinál valamikori fürdőépület maradványa is fellelhető. Érdekesség továbbá a Nagybörzsöny fölötti – sokak által használt – Altárói forrás, mely vizének édeskés íze annak viszonylag magas arzéntartalmától származik.

Ízét, aromáját illetően – attól függően, hogy milyen ásványi anyag tartalmú rétegekből származik, vagy fut keresztül – majd minden forrásunk más és más. Emlékszem, az ötvenes, hatvanas években a Pogányvár térségében dolgozó fakitermelők (akkor még szimplán favágókat mondtunk) ismételten berzenkedtek az egyik forrás vize ellen – mondván, olyan étvágyat csinál, hogy *„annyit nem győz csomagolni az asszony… „*

Valamilyen történetet persze valamennyi forrásunkról lehetne mondani. A Gál kútról, az Üveghuta kútról, a Kroslák kútról, a Málna kútról, a Gyíkos kútról, a Marcika kútról, vagy távolabb a Kenyeres forrásról, Tűzköves forrásról, hogy csak egy párat említsek abból a 350-ből, amit ismerünk.

Valljuk be – nem is gondolunk rá úgy Isten igazán, mily nagy érték a tiszta víz! Hogy annak drasztikus csökkenése az emberiség egyik legfenyegetőbb réme, hogy már ma is több száz millió ember szomjazik…

S lehet, hogy ezzel sokan vitába szállnak, de nincs az az ital, ami jobban oltja szomjunkat, mint egy pohár – ott a forrásnál telecsurgatott Királykúti víz.

Egészségükre Barátaim!

Teszáry Károly

Kertészeti teendőink a nyári hónapokban

Kerti teendőinket elsősorban az időjárási tényezők határozzák meg. Az idei nyáron a rendkívüli meleghez kell igazodnunk, ugyanakkor a növényeinknek is. Mivel a július a legszárazabb hónap, szinte mindegyik zöldségnövény igényli az öntözést, de a nagy vízigényű csoportba tartozik a paprika, az uborka, a tojásgyümölcs. Úgy kell öntözni, hogy a talaj a gyökeresedés teljes mélységéig átázzon. Leggazdaságosabb öntözési mód a csepegtető öntözés, de a beruházási költsége magas.

Növényvédelmi, víztakarékossági szempontból legjobb a kora reggeli öntözés. A tenyészidő folyamán pótolni kell a tápanyagot is, főleg vízben tökéletesen oldódó, minden tápelemet tartalmazó komplex műtrágyával. Ezek: NPK, Volldünger, Ferticare, Mikramid, Tomasol. A letermett növényeket gyökerestől fel kell szedni, a lehullott terméseket és leveleket össze kell gereblyézni, elégetjük azokat, vagy komposztáljuk.

A nyári gyümölcsök betakarításánál mindenképp vegyük figyelembe: csak a fajtára jellemzően beszínesedett, teljesen kifejlett, fogyasztásra alkalmas gyümölcsöt szedjünk le. A beteg, penészes gyümölcs használhatatlan, még a cefrébe sem szabad használni. Gyümölcsszedésnél a göngyöleg is tiszta legyen. A hervadó, vagy már elszáradt fás részeket az egészséges részig vágjuk le, és semmisítsük meg, így elkerülhetjük a további fertőzést.

A díszfák és díszcserjék díszítőértékét virágjuk, lombjuk vagy gyümölcsük adja. A szépség nem kívánt kísérőeleme lehet viszont, hogy azokat is a károsító gombák, monília fajok fertőzik el. Ezeknél is a gyümölcsfákhoz hasonlóan járjunk el. Már most láthatjuk, hogy a globális éghajlati átalakulás a termelőket milyen nehézségek elé állítja. A probléma nagyon sok embert érint, aminek kivédésén különböző programokkal foglalkoznak a természettudósok, ami talán lassan-lassan eljut a falun élőkhöz is. Mindenesetre nekünk is, falusiaknak – a tudomány ismerete nélkül – meg kell találnunk azokat az ősi tudatunkban lévő, józan paraszti felfogásunkat, amely segít kiutat találni a fenntartható mezőgazdaság érdekében. Ehhez kívánunk mindenkinek kitartást, reményt és kérjük mindehhez Isten segítségét.

Vsmy

„Kutyameleg” van!

A média híradásait figyelve halljuk, hogy sorra dőlnek meg a hőmérsékleti melegrekordok. Emberek, állatok, növények egyaránt szenvednek ebben a kánikulában. Mit tegyünk, mit ne tegyünk ezekben a forró napokban?

Legkellemesebben azok viselhetik el ezt a hőséget, akik a strandon lubickolva vészelhetik át ezeket a napokat. Ők is vigyázzanak, hogy fejükön legyen valamilyen fejfedő, és bőrüket is feltétlenül óvják az erős napsugárzástól!

Bárhol is töltjük a kánikulai napokat, nagyon fontos, hogy sok folyadékot igyunk! (A kiszáradás veszélye fokozottan fenyegeti a gyermekeket is az időseket.) Lehetőleg kerülnünk kell a megerőltető fizikai munkát – ha feltétlenül végezni kell, óránként legalább 10 perc pihenőt iktassunk be! Ha utazunk, nagyon fontos, hogy folyadékot, szőlőcukrot vagy csokoládét vigyünk magunkkal! Vásárlás után a hűtendő ételeket gyorsan tegyük be a hűtőszekrénybe! Külön figyelmet kell fordítanunk a fagyasztott élelmiszerekre – ha kiolvadtak, újra nem fagyaszthatjuk le ezeket! Konyhai munka közben különösen kell ügyelnünk a higiénia betartására!

Célszerű a lakóházakat éjjel szellőztetni. Nappal zárt, lefüggönyözött ablakok mögött könnyebb hűvösen tartani a helyiségeket. (Rövid szellőztetésekre azért természetesen szükség van, főleg ahol gázkészüléket használunk!)

Kedvenceinket is megviseli a hőség: a kutyák, macskák is kaphatnak hőguta. Előfordulhat, hogy nyálzanak, hánynak, sőt el is ájulhatnak. Ilyenkor a bőséges ivóvíz, a bunda hűtése segíthet. Az állat hőmérséklete alacsonyabbra süllyed, mint az övé – ám nem ajánlott hideg vízzel nyakon önteni őket, sok házi kedvenc épp így kap tüdőgyulladást.

Sajnos növényeink is megsínylik a rendkívüli meleget, az égető napsugarakat, a szárazságot. Ha lehet, még gondosabban locsoljuk őket!

A hideg idő beálltával aztán majd siránkozhatunk: miért is nem tudtunk elrakni ebből a melegből a fagyos téli napokra egy kicsit…

Öreg gazda szerint

Esős Illés rossz, mert áldást nem hoz.
Jakab napja vihart szül,
Magdolna sárba csücsül.
Anna asszony reggele már hűvös, ne játszd vele.
Mihelyt a pók széttépi hálóját,
Jön a felhő, s rögtön tartós esőt ád.

A **Jenői Napló**
2007. júliusi számának
nyomdaköltségeit
a Kámoralja Erdőbirtokossági Társulat
vállalta magára.

CivilDió hírek

A Dózsa György úti ingatlanon még mindig folyik a felújítás. A leendő mozgókönyvtári szolgáltató épület belsejében elkezdtük a falak festékrétegének eltávolítását, valamint *Oszter Sándor* felajánlásából, *Csíki István* segítségével ki lett ásva a víz és a szennyvíz bevezetéséhez szükséges árok. Ehhez kapcsolódóan nagyon örülnénk szobafestő és vízvezeték szerelő felajánlásának, akik segíteni tudnának abban, hogy a munkák szakszerűen legyenek elvégezve.

A Jenő napon az egyesületünk tagjai is kivették részüket a szervezésben és az egyéb munkákban. Ezen a napon többen is jelezték, hogy szeretnének belépni a CivilDió Egyesületbe, így tovább bővül azoknak a száma, akik ebben a formában szeretnék segíteni Diósjenő további fejlődését.

Megérett a búzakalász!

Megérett a búzakalász
Sárga szint ölt a határ,
Megérett, mert várva vártuk
Mint az aratásra várunk.

Aratás a legszebb munka,
Peng a kasza, dől a rend,
Magyar legény, magyar kislány,
Munkájában elmereng.

Peng a kasza, hangja ének,
Tarkít is már a tarló,
Este van már a nap is lement,
Megkondul a harangszó.

Amint jönnek hazafelé,
Kereszt áll az út mellett,
Jó Istennek hálát adni,
Elejébe térdelnek.

Vincze Sándor
Diósjenő (1911-1946)

Áldást, békességet ...

Hosszú az út magtól kalászig
kis sarlótól a nagy kombájnig,
- kenyér legyen. Mindig ez számít.
Hogy villog fenn a sárga fény.
Valahány gépész mint vőfély
büszkén feszít az ülőkén.
És nézték őket megrendülten.
Én szinte megbénultan ültem.
Zajongott már a nép, összegyűltén.
Százezer kasza zendült e zajban,
mentek a gépek hajthatatlan
aztán csöndben ottmaradtam.
Sóhajt a nyár. Századok zúgnak.
Kik annyi vészt mindig megúsztak
kiket annyiszor meg-, s lenyúztak
Aratnak ismét. Lesz kenyér.
Ha nem is „kérges" a tenyér
szorgalom nélkül mit sem ér
a föladat, az ősi törvény
elmúlt sok vihar, vészes örvény,
magyar, horvát, szlovák vagy örmény
kenyeret eszik. És az ország
így veszi kézbe a sorsát.
Egykor három részre szakadtak
nem arattak, se nem takartak,
de mind, amellett megmaradtak
reformátusnak és magyarnak.
Miként a mag energiája mélyen
feszül a ködben, azonképpen
vannak itt rejtett rossz indulatok.
Uram segíts. Oly árván, elhagyottan
aratgatunk, s a költő magamaradtan
kiáltja, ordítja, hiába,
nagy szenvedés lesz
az aratás ára.

(***Hörömpő Gergely*** 1975)

Gazdabolt nyári ajánlata

Festék, hígító, glett, rigipsz,
falazó habarcs
tetőfólia, takarófólia
kerti műanyag cikk,
tavi kiegészítők
(fertőtlenítő)
rovarölő
(légy, darázs, szúnyog, kullancs)
Munkavédelmi eszközök

IPOLY ERDŐ BÖRZSÖNYI HEGYI FÉLMARATON ÉS CSALÁDI FUTÁS

Diósjenő, 2007. augusztus 25.

A verseny célja:
A szabad természetben való futás népszerűsítése, ismerkedés a Börzsöny természeti értékeivel, az erdészek és az erdő kapcsolatával

Jenői Napló havilap. Kiadja: Diósjenő Önkormányzati Képviselőtestület
✉ 2643 Diósjenő, Szabadság u. 31. sz. Főszerkesztő Szalay Antal alpolgármester ☏ 35/525-012 🖷 35/525-013
Szerkesztőbizottság tagjai: Pátyodi Csilla, Valkó Kornél és Vasas Mihály . Nyomdai előkészítés: Mlinárcsek Márta, Hustyava Zoltán
Készült: 1.000 példányban a GREEN DRUCK Nyomdaipari Bt. üzemében. Felelős vezető: Pál György ✉ 2651 Rétság, Táncsics M. u. 16. sz.